

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

47. aastakäik

13. november 2004

Sisukord

I	<i>Aktid, mille avaldamine on kohustuslik</i>	
★	Euroopa parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1934/2004 27. oktoober 2004, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1726/2000 Lõuna-Aafrikaga tehtava arengukoostöö kohta	1
★	Euroopa parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1935/2004 27. oktoober 2004 toiduga kokkupuutumiseks ettenähtud materjalide ja esemete kohta, millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 80/590/EMÜ ja 89/109/EMÜ	4
★	Euroopa parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/101/EÜ 27. oktoober 2004, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, millega loodi ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem, võttes arvesse Kyoto protokolliga projektimehhanisme ⁽¹⁾	18

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1934/2004,**27. oktoober 2004,****millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1726/2000 Lõuna-Aafrikaga tehtava arengukoostöö kohta**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 179,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. juuni 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1726/2000 Lõuna-Aafrikaga tehtava arengukoostöö kohta ⁽²⁾ alusel esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. oktoobriks 2003 vahearuande. Selle vahearuande alusel on soovitatud teha määrusesse (EÜ) nr 1726/2000 teatavaid muudatusi.

(2) Vaheläbivaatus hõlmab soovitusi ja ettepanekuid Lõuna-Aafrika arengukoostöö rakendamise parandamiseks, millest mõned ettepanekud on juba esitatud 2002. aasta riigi strateegiadokumendis ning mida on arvesse võetud 2003.–2005. aasta näidisprogrammis. Need käsitlevad muuhulgas soolise võrdõiguslikkuse teema süvalaiendamist projekti kõigil tasanditel kavandamisest kuni rakendamiseni; haldusmenetluste tõhustamist; projekti hindamise ja programmi kavandamise kriteeriumite parandamist ning rekonstrueerimise ja arendamise Euroopa programmi (EPRD) raames toetuste andmist piirkondlikele programmidele.

(3) Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantsshuvide kaitse kohta ⁽³⁾ kohaselt on Lõuna-Aafrika Vabariiki võimalik rahastada otsese eelarvelise toetuse abil. Määrust (EÜ) nr 1726/2000 võib siiski tõlgendada selliselt, et suunamata eelarvelised toetused on määruse kohaldamisalast välja arvatud. Lisaks, 25. juuni 2002. aasta nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust, ⁽⁴⁾ teise osa IV jaotis sisaldab "Välistegevuse" erisätteid. Seega on kohane viia määrus (EÜ) nr 1726/2000 vastavusse määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 ja komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määrusega (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad. ⁽⁵⁾

(4) Pidades silmas EPRD ja eriti 2000–2002 mitmeaastase näidisprogrammi rakendamist, tuleks kohandada määrust (EÜ) nr 1726/2000, eelkõige seoses valdkonda hõlmavate programmide vastuvõtmisega, eelarvetoetuse kaudu rahastamisega ning piirkondlikku koostööd ja integreerimist puudutavate projektide ja programmide ühise rahastamisega.

(5) Määrus (EÜ) nr 1726/2000 jõustus 2000. aastal ja kehtib 31. detsembrini 2006. Siiski tuleb ellu viia artikli 6 lõikes 1 nõutud kolme aasta näidisprogrammid. Selleks et programmid vastaksid määruse kehtivusajale, tuleks sätestada ka nelja aasta näidisprogrammid.

(6) Koostööleping ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel ⁽⁶⁾, mille osaline Lõuna-Aafrika on, kirjutati alla Cotonous 23. juunil 2000. aastal. Nimetatud lepingu protokoll 3 määratleb Lõuna-Aafrika piiratud seisundit lepingu alusel.

⁽¹⁾ Parlamendi 31. märtsi 2004. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata). Nõukogu 13. septembri 2004. aasta otsus.

⁽²⁾ EÜT L 198, 4.8.2000, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 357, 31.12.2002, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3.

(7) Nõukogu otsus 1999/753/EÜ⁽¹⁾ kiitis heaks Euroopa Ühenduse ja tema liikmesriikide ning Lõuna-Aafrika Vabariigi vahelise kaubandus-, arengu- ja koostöölepingu ajutise kohaldamise. Lepingu lisas X sätestatakse, et ühendus osutab abi Lõuna-Aafrika veini- ja kangete alkoholsete jookide sektorite ümberkujundamiseks ning Lõuna-Aafrika veinide ja kangete alkoholsete jookide turustamiseks ja levitamiseks. Kaks lepingut vastavalt veini ja kangete alkoholsete jookide kaubanduse kohta on heaks kiidetud vastavate nõukogu otsustega 2002/51/EÜ⁽²⁾ ja 2002/52/EÜ⁽³⁾. Seetõttu on vajalik lisada määruses (EÜ) nr 1726/2000 ettenähtud võrdlussummale lisasumma.

(8) Määruse (EÜ) nr 1726/2000 kontekstis on Euroopa Arengufondi komitee tegelikult tegutsenud kui "Lõuna-Aafrika komitee". Vormiliselt on nüüd sobiv aeg on komitee loomiseks.

(9) Määruse (EÜ) nr 1726/2000 artikli 8 lõikes 5 taotletakse, et komisjon konsulteeriks komiteega rahastamisotsuste suhtes, mida kavatakse vastu võtta üle 5 miljoni euro ulatuvate projektide ja programmide osas. Usaldusväärse finantshalduse ja menetluste ratsionaliseerimise huvides on kohane suurendada ülempiiri 8 miljoni euroni.

(10) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 1726/2000 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1726/2000 muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 2 lõige 1 asendatakse järgmisega:

"1. Programmid keskendatakse vaesuse vastu võitlemisele, neis võetakse arvesse varem ebasoodsas olukorras olnud kogukondade vajadusi, integreeritakse arengu keskkonnamõõde ja süvaliendatakse soolise võrdõiguslikkuse teemat, eelkõige tugevdades naiste osalust poliitika kõigil tasanditel, kavandamisel ja rakendamisel. Kõigis programmides pööratakse erilist tähelepanu institutsioonilise suutlikkuse tugevdamisele."

⁽¹⁾ EÜT L 311, 4.12.1999, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 28, 30.1.2002, lk 3.

⁽³⁾ EÜT L 28, 30.1.2002, lk 112.

2. Artikli 2 lõikes 2 asendatakse sissejuhatav lause järgmisega:

"Käesolevamääruse järgi tehtav arengukoostöö keskendub peamiselt Cotonou lepingu Lõuna-Aafrikat puudutava 3. protokollis artiklis 8 viidatud koostöövaldkondadele ja eelkõige:".

3. Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu sissejuhatav fraas asendatakse järgmisega:

"2. Ühendusepoolne rahastamine võib hõlmata:";

ii) esimese lõigu punkt a asendatakse järgmisega:

"a) valitsuse eelarvelised kulud reformide toetamiseks ja poliitika rakendamiseks poliitilise dialoogi teel kindlaks määratud prioriteetsetes sektorites, kasutades kõige kohasemaid vahendeid, sealhulgas eelarvetoetusena ja muude eelarvetoetuse erivormidena.";

iii) teine lõik asendatakse järgmisega:

"Osa rahastamisest võib suunata riskikapitali või muus vormis rahalise osaluse kujul lõplikele abisaajatele (näiteks tegevust alustavatele ettevõtjatele). Euroopa Investeeringuspank võib vajaduse korral tegeleda nende vahendite haldamisega. Käesoleva määruse alusel kättesaadavaks tehtud vahendeid ei kasutata viisil, mis võimaldab kõlbatut konkurentsi.";

b) lisatakse järgmine lõige:

"4a. Piirkondliku koostöö ja integreerimise üksikute projektide ja programmide rahastamine toimub EP RD kaudu ja/või Euroopa Arengufondi (EAF) piirkondlikest vahenditest.

Komisjon püüab mitmeaastase näidisprogrammi tasemel tagada tasakaalustatud rahastamist mõlemast allikast, eraldades EP RD vahenditest piirkondliku koostöö ja integratsiooni jaoks protsentuaalselt sama suure osa kui EAFi vahenditest on Cotonou lepingu finantsprotokollis eraldatud piirkondlikuks koostööks ja integratsiooniks."

4. Artikkel 5 jäetakse välja.
5. Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 6

Programmide koostamine

1. Mitmeaastased näidisprogrammid koostatakse tihedas koostöös Lõuna-Aafrika valitsusega ja arvesse võttes artikli 4 lõigetes 6 ja 7 osutatud kooskõlastamise tulemusi. Näidisprogrammide koostamisel järgitakse täielikult põhimõtet, et programmi koostamist juhib abisaaja.

2. Selleks et valmistuda iga programmi koostamiseks laiemas kooskõlastuses liikmesriikidega, sealhulgas kohapeal, koostab komisjon koostöös Lõuna-Aafrika valitsusega riigi strateegiadokumendi. Riigi strateegiadokumendis võetakse arvesse kõige värskemad üldhinnangut määruse (EÜ) nr 2259/96 ja käesoleva määruse alusel rahastatavatele tegevustele ning muid regulaarseid tegevuste hindamisi. See seostatakse probleemidele keskendatud analüüsiga ning integreeritakse selliste laiahaardeliste teemadega nagu vaesuse vähendamine, sooline võrdõiguslikkus, keskkond ja jätkusuutlikkus. Riigi strateegiadokumendile lisatakse mitmeaastase näidisprogrammi projekt. Valitakse piiratud arv koostöösektoreid, mis põhinevad käesoleva määruse artiklis 2 kindlaksmääratud valdkondadel. Nende sektorite tarvis kehtestatakse üksikasjalik kord ja kaasnevad meetmed. Võimaluse korral töötakse välja tulemuslikkuse näitajad, et võimaldada eesmärkide elluviimist ja mõju hindamist. Riigi strateegiadokumendi ja mitmeaastase näidisprogrammi projekti vaatab läbi artikli 8 lõikes 1 osutatud geograafilistel alustel moodustatud ja arenguküsimustes pädev komitee, edaspidi “komitee”. Komitee esitab oma arvamuse artikli 8 lõikes 2 ettenähtud korras.

3. Komisjon ja Lõuna-Aafrika valitsus peavad läbirääkimisi mitmeaastase näidisprogrammi üle ja allkirjastavad selle. Läbirääkimiste lõpptulemus saadetakse komiteele teadmiseks. Dokumenti arutatakse komitees, kui üks või mitu komitee liiget seda soovib.

4. Komitee vaatab kord aastas läbi riigi strateegiadokumendi ja mitmeaastase näidisprogrammi toimimise, tulemused ja asjakohasuse. Komitee võib teha komisjonile ettepaneku pidada läbirääkimisi Lõuna-Aafrika valitsusega muudatuste tegemiseks mitmeaastasesse näidisprogrammi, kui selleks annavad aluse hindamised või muud asjakohased arengud.

5. Komisjoni ettekande põhjal arutab komitee üks kord aastas järgmisel aastal elluviidavate tegevuste üldsuuniseid.”

6. Artikli 7 lõige 2 jäetakse välja.
7. Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:
 - a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

“1. Komisjoni abistab Lõuna-Aafrika komitee, edaspidi “komitee”.”;
 - b) lõigetes 5 ja 6 toodud summa “5 miljonit eurot” asendatakse summaga “8 miljonit eurot”.
8. Artikli 10 lõikes 1 toodud summa “885,5 miljonit eurot” asendatakse summaga “900,5 miljonit eurot”.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 27. oktoober 2004

Euroopa Parlamendi nimel
president
 J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja
 A. NICOLAI

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1935/2004,

27. oktoober 2004,

toiduga kokkupuutumiseks ettenähtud materjalide ja esemete kohta, millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 80/590/EMÜ ja 89/109/EMÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiviga 89/109/EMÜ toiduainetega kokkupuutumiseks ettenähtud materjale ja esemeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽³⁾ kehtestati liikmesriikide kõnealuseid materjale ja esemeid käsitlevate õigusaktide vaheliste erinevuste kõrvaldamise üldpõhimõtted ning nähti ette, et vastu tuleb võtta rakendusdirektiivid kõnealuste materjalide ja esemete erirühmade kohta (eridirektiivid). Selline lähenemisviis oli edukas ja seda tuleks jätkata.
- (2) Direktiivi 89/109/EMÜ alusel vastuvõetud eridirektiivid sisaldavad üldjuhul sätteid, mis jätavad liikmesriikidele nende ülevõtmisel vähe vabadust, ning peale selle muudetakse neid seoses tehnika kiire arenguga sageli. Seepärast peaks olema võimalik väljendada selliseid meetmeid määruste või otsustena. Samal ajal on kohane lisada rida uusi teemasid. Direktiiv 89/109/EMÜ tuleks seepärast asendada.
- (3) Käesoleva määruse aluseks on põhimõte, et toiduga otse või kaudselt kokkupuutumiseks ettenähtud materjalid või esemed peavad olema piisavalt inertsed, et neist ei kanduks toitu aineid kogustes, mis võiksid ohustada inimeste tervist või põhjustada vastuvõetamatut muutust toidu koostises või toidu organoleptiliste omaduste halvenemist.
- (4) Toidu aktiivseks säilitamiseks või parandamiseks loodud uut liiki materjalid ja esemed ("toiduga kokkupuutuvad aktiivsed materjalid ja esemed") ei ole erinevalt senistest toiduga kokkupuutumiseks ettenähtud materjalidest ja esemetest oma ehituse poolest inertsed. Teised uut liiki materjalid ja esemed on loodud toidu seisukorra jälgimiseks ("toiduga kokkupuutuvad intelligentset materjalid ja esemed"). Mõlemat liiki materjalid ja esemed võivad toiduga kokku puutuda. Seepärast on selguse ja õiguskindluse huvides vaja laiendada käesoleva määruse kohaldamisala toiduga kokkupuutuvatele aktiivsetele ja intelligentsetele materjalidele ja esemetele ning kehtestada põhinõuded nende kasutamisele. Muid nõudeid tuleks väljendada erimeetmena, näiteks lubatud ainete ja/või materjalide ja esemete loeteludena, mis tuleks vastu võtta võimalikult kiiresti.
- (5) Toiduga kokkupuutuvad aktiivsed materjalid ja esemed on kavandatud sisaldama "aktiivseid" koostisosi, mis on ette nähtud eritama toitu või absorbeerima aineid toidust. Neid tuleks eristada materjalidest ja esemetest, mida kasutatakse tavaliselt selleks, et need eritaksid teatavat liiki toitu selle valmistamise ajal oma looduslikke koostisosi, näiteks puitvaatidest.
- (6) Toiduga kokkupuutuvad aktiivsed materjalid ja esemed tohivad toidu koostist või organoleptilisi omadusi muuta üksnes siis, kui see on kooskõlas toidu suhtes kohaldatavate ühenduse sätetega, näiteks toidus lubatud lisaaineid käsitleva direktiivi 89/107/EMÜ ⁽⁴⁾ sätetega. Eelkõige tuleks teatavates toiduga kokkupuutuvates aktiivsetes materjalides ja esemetes kavatsuslikult sisalduvate ainete, näiteks toidus lubatud lisaainete puhul, mis on ette nähtud eritumiseks pakendatud toitu või sellist toitu ümbritsevasse keskkonda, tagada, et selline toit on lubatud ühenduse asjaomaste, toitu käsitlevate sätete alusel, ning samuti, et nende suhtes kohaldatakse muid, erimeetmena kehtestata- vaid eeskirju.

⁽¹⁾ ELT C 117, 30.4.2004, lk 1.⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 31. märtsi 2004. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 14. oktoobri 2004. aasta otsus.⁽³⁾ EÜT L 40, 11.2.1989, lk 38. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).⁽⁴⁾ Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiv 89/107/EMÜ toiduainetes lubatud lisaaineid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 40, 11.2.1989, lk 27). Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003.

- Peale selle peaks küllaldane märgistus või teave aitama kasutajatel kasutada aktiivseid materjale ja esemeid ohutult ning kooskõlas toitu käsitlevate õigusaktidega, sealhulgas toidu märgistamist käsitlevate sätetega.
- (7) Toiduga kokkupuutuvad aktiivsed ja intelligentseid materjalid ja esemed ei tohiks muuta toidu koostist või organoleptilisi omadusi ega anda tarbijatele toidu seisukorra kohta eksitavat teavet. Toiduga kokkupuutuvad aktiivsed materjalid ja esemed ei tohiks näiteks eritada toitu ega absorbeerida toidust aineid nagu aldehüüde või amiine, et varjata sellega toidus alanud riknemist. Sellised riknemise tunnuseid manipuleerivad muutused võivad tarbijat eksitada ning seepärast ei tohiks need olla lubatud. Samamoodi võivad tarbijat eksitada toiduga kokkupuutuvad aktiivsed materjalid ja esemed, mis muudavad toidu värvust, andes nii tarbijatele toidu seisukorra kohta eksitavat teavet, ja seepärast ei tohiks ka need olla lubatud.
- (8) Kõik turule toodavad toiduga kokkupuutumiseks ettenähtud materjalid ja esemed peaksid vastama käesoleva määruse nõuetele. Sellele vaatamata tuleks käesolevast nõudest vabastada materjalid ja esemed, mida tarnitakse antiikese-metena, kuna need on saadaval üksnes piiratud kogustes ning nende kokkupuude toiduga on seepärast samuti piiratud.
- (9) Katte- või pindmaterjalid, mis moodustavad toidu osa ning mida võidakse nendega koos tarbida, peaksid jääma käesoleva määruse kohaldamisalast välja. Teiselt poolt peaks käesolev määrus hõlmama selliseid katte- või pindmaterjale, mis katavad juustukoorikuid, lihatooteid või puuvilju (kaasa arvatud marju), kuid mis ei moodusta toidu osa ega ole ette nähtud söömiseks koos sellise toiduga.
- (10) Käesoleva määrusega hõlmatud materjalide ja esemete kasutamise ning nende valmistamiseks kasutatavate ainete kohta on vaja sätestada eri tüüpi piiranguid ja tingimusi. On asjakohane kehtestada need piirangud ja tingimused erimeetmetes, võttes arvesse igale materjali- ja esemerühmale spetsiifilisi tehnoloogilisi omadusi.
- (11) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrusele (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused⁽¹⁾, tuleks enne rahvatervist mõjutavate sätete vastuvõtmist konsulteerida Euroopa Toiduohutusametiga ("amet").
- (12) Kui erimeetmete hulgas on loetelu ainetest, mida on ühenduses lubatud kasutada toiduga kokkupuutumiseks ettenähtud materjalide ja esemete valmistamisel, peaksid need ained enne kõnealusesse loetellu lülitamist läbima ohutushindamise. Nende ainete ohutushindamine ja lubamine ei tohiks piirata ühenduse õigusaktide asjaomaseid nõudeid kemikaalide registreerimise, hindamise, lubamise ja piiramise kohta.
- (13) Erinevused toiduga kokkupuutumiseks ettenähtud materjalide ja esemete valmistamisel kasutatavate ainete ohutushindamist ja lubamist käsitlevate siseriiklike õigus- ja haldusnormide vahel võivad takistada nende materjalide ja esemete vaba liikumist ja seega tekitada ebaausat ja eba-võrdset konkurentsi. Seepärast tuleks ühenduse tasandil kehtestada nende ainete lubamise kord. Et nende ainete ohutushindamine toimuks ühtselt, peaks seda tegema amet.
- (14) Ainete ohutushindamisele peaks järgnema riskijuhtimisot-sus selle kohta, kas need ained tuleks võtta ühenduses luba-tud ainete loetellu.
- (15) On kohane näha ette võimalus vaadata halduskorras läbi ameti poolt käesoleva määruse alusel sooritatud konkreet-seid akte või tegevusetust. See läbivaatamine ei tohiks pii-rata ameti kui sõltumatu teadusasutuse rolli riski hinda-mise küsimustes.
- (16) Märgistus aitab kasutajatel kasutada materjale ja esemeid nõuetekohaselt. Märgistamismeetodid võivad kasutajast olenevalt erineda.
- (17) Komisjoni direktiiviga 80/590/EMÜ⁽²⁾ aasta ühinemisak-tiga. võeti kasutusele eristusmärk, mida võib lisada toiduga kokkupuutumiseks ettenähtud materjalidele ja esemetele. See eristusmärk tuleks lihtsuse huvides võtta käesolevasse määrusesse.
- (18) Toiduga kokkupuutumiseks ettenähtud materjalide ja ese-mete jälgitavus peaks olema tagatud igas etapis, et hõlbus-tada nende kontrollimist, defektsete esemete tagasikutsum-mist, tarbijate teavitamist ning vastutuse määramist. Ettevõtjad peavad vähemalt olema võimelised kindlaks määrama ettevõtte, millistelt ja millistele nad on mater-ja-le ja esemeid tarninud.

⁽¹⁾ EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1642/2003 (ELT L 245, 29.9.2003, lk 4).

⁽²⁾ Komisjoni direktiiv 80/590/EMÜ, 9. juuni 1980, millega määratakse kindlaks toiduainetega kokkupuutumiseks ettenähtud materjalide ja esemete eristusmärk (EÜT L 151, 19.6.1980, lk 21). Direktiivi on vii-mati muudetud 2003.

- (19) Kõnealuste materjalide ja esemete käesoleva määruse nõuetele vastavuse kontrollimisel on asjakohane võtta arvesse arengu- ja eriti vähemarenenud maade erivajadusi. Komisjonil on vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrusele (EÜ) nr 882/2004 sööda- ja toiduaineid, loomade tervist ning loomade heaolu käsitlevate õigusaktide ja eeskirjade täitmise tagamiseks ametlikult tehtavate kontrollide kohta ⁽¹⁾ kohustus toetada arengumaid toiduohutuse, kaasa arvatud toiduga kokkupuutuvate materjalide ja esemete ohutuse valdkonnas. Seepärast on käesolevas määruses erisätted, mida tuleks kohaldada ka toiduga kokkupuutuvate materjalide ja esemete suhtes.
- (20) On vaja kehtestada ohutusmeetmete vastuvõtmise kord olukordadeks, kus mõni materjal või ese võib tõsiselt ohustada inimese tervist.
- (21) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrust (EÜ) nr 1049/2001 avalikkuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele ⁽²⁾ kohaldatakse ameti valduses olevate dokumentide suhtes.
- (22) On asjakohane kaitsta uuenduste rakendajate investeringuid käesoleva määruse kohast taotlust toetava teabe ja andmete kogumisse. Selleks aga, et vältida uuringute tarbetut kordamist ja eriti loomkatseid, peaks teabevahetus olema lubatud, tingimusel et huvipooled on selles kokku leppinud.
- (23) Analüüsitulemuste kõrge kvaliteedi ja ühtluse tagamise toetuseks tuleks määrata kindlaks ühenduse ja siseriiklikud referentlaborid. See eesmärk saavutatakse määruse (EÜ) nr 882/2004 raames.
- (24) Ühenduses tuleks keskkonnaeesmärgil soodustada taaskasutatavate materjalide ja esemete kasutamist tingimusel, et toiduohutuse ja tarbijate kaitse tagamiseks kehtestatakse ranged nõuded. Samuti tuleks nende nõuete kehtestamisel võtta arvesse I lisas nimetatud materjali- ja esemerühmade erinevaid tehnoloogilisi omadusi. Esmajärjekorras tuleks ühtlustada eeskirjad taaskasutatavate plastmaterjalide ja esemete kohta, kuna neid kasutatakse üha enam ning siseriiklikud õigusaktid ja sätted nende kohta kas puuduvad või erinevad. Seepärast tuleks ühenduses valitseva õiguseliku olukorra selgitamiseks võimalikult kiiresti teha üldsusele kättesaadavaks taaskasutatavaid plastmaterjale ja esemeid käsitleva erimeetme eelnõu.
- (25) Käesoleva määruse ning selle I ja II lisa muudatuste rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlus ⁽³⁾.
- (26) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad sanktsioonide kohta käesoleva määruse sätete rikkumiste eest ja tagama nende eeskirjade rakendamise. Need sanktsioonid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (27) Ettevõtjatel peab olema piisavalt aega kohaneda mõne käesoleva määrusega kehtestatava nõudega.
- (28) Kuna liikmesriigid ise ei saa käesoleva määruse eesmärgi siseriiklike õigusaktide ja sätete erinevuste tõttu täielikult täita ning neid saaks paremini täita ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuspõhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (29) Direktiivid 80/590/EMÜ ja 89/109/EMÜ tuleks seepärast tunnustada kehtetuks.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Eesmärk ja sisu

1. Käesoleva määruse eesmärk on tagada siseturu tõhus toimimine toiduga otse või kaudselt kokkupuutumiseks ettenähtud materjalide ja esemete ühenduse turule toomise osas ja ühtlasi luua alus, et kindlustada inimeste tervise ja tarbijate huvide kaitse kõrge tase.

⁽¹⁾ ELT L 165, 30.4.2004, lk 1. Määrust on parandatud ELT L 191, 28.5.2004, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

⁽³⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse selliste valmismaterjalide ja -esemete, sealhulgas toiduga kokkupuutuvate aktiivsete ja intelligentsete materjalide ja esemete (edaspidi "materjalid ja esemed") suhtes,

- a) mis on ette nähtud kokkupuutumiseks toiduga
või
- b) mis juba puutuvad toiduga kokku ja on selleks ette nähtud
või
- c) mille puhul võib tavalistes ja prognoositavates tingimustes põhjendatult eeldada, et need puutuvad toiduga kokku või eraldavad toitu oma koostisosi.

3. Käesolevat määrust ei kohaldata

- a) materjalide ja esemete suhtes, mida tarnitakse antiikesemetena;
- b) katte- või pindmaterjalide nagu juustukoorikuid, lihatooteid või puuvilju (kaasa arvatud marju) katvate materjalide suhtes, mis moodustavad toidu osa ning mida võib koos nendega süüa;
- c) ühis- või eraveevärgi püsisade suhtes.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesoleva määruse kohaldamisel kehtivad määruse (EÜ) nr 178/2002 asjaomased mõistemääratlused, välja arvatud mõistetete "jälgitavus" ja "turuleviimine" määratlused, millel on järgmine tähendus:

- a) *jälgitavus* – võimalus jälgida materjali või eseme liikumist läbi kõikide valmistamise, töötlemise ja turustamise etappide;
- b) *turuleviimine* – materjalide ja esemete valdamine müügi eesmärgil, kaasa arvatud müügiks pakkumine ja mis tahes muud liiki tasu eest või tasuta üleandmine ning müük, turustamine ja muud liiki üleandmine.

2. Kasutatakse ka järgmisi mõisteid:

- a) *toiduga kokkupuutuvad aktiivsed materjalid ja esemed* (edaspidi "aktiivsed materjalid ja esemed") – materjalid ja esemed, mis on ette nähtud pakendatud toidu säilimisaja pikendamiseks või nende seisukorra säilitamiseks või parandamiseks. Need on kavandatud sisaldama koostisosi, mis eritavad aineid pakendatud toitu või toitu ümbritsevasse keskkonda või absorbeerivad aineid toidust või toitu ümbritsevast keskkonnast;

b) *toiduga kokkupuutuvad intelligentsed materjalid ja esemed* (edaspidi "intelligentsed materjalid ja esemed") – materjalid ja esemed, mis jälgivad pakendatud toidu seisukorda või toitu ümbritsevat keskkonda;

c) *ettevõte* – mis tahes kasumit taotlev või mittetulunduslik, avalik- või eraõiguslik ettevõte, mis tegeleb mis tahes tegevusega, mis on seotud materjalide ja esemete valmistamise, töötlemise ja turustamise mis tahes etapiga;

d) *ettevõtja* – füüsiline või juriidiline isik, kes on kohustatud tagama, et nende juhitud ettevõttes täidetakse käesoleva määruse nõudeid.

Artikkel 3

Üldised nõuded

1. Materjale ja esemeid, kaasa arvatud aktiivseid ja intelligentseid materjale ja esemeid tuleb toota hea tootmistava põhimõtete kohaselt nii, et need ei eritaks tavapärastes või prognoositavates tingimustes toitu oma koostisosi kogustes, mis võivad:

- a) ohustada inimeste tervist

või

- b) põhjustada toidu koostises vastuvõetamatuid muutusi

või

- c) põhjustada selle organoleptiliste omaduste halvenemist.

2. Materjali või eseme märgistus, reklaam ja esitus ei tohi tarbijaid eksitada.

Artikkel 4

Erinõuded aktiivsete ja intelligentsete materjalide ja esemete kohta

1. Artikli 3 lõike 1 punktide b ja c kohaldamisel võivad aktiivsed materjalid ja esemed põhjustada muutusi toidu koostises või organoleptilistes omadustes tingimusel, et need muutused vastavad toidu suhtes kohaldatavatele ühenduse sätetele, näiteks toidu lisaaaineid käsitleva direktiivi 89/107/EMÜ sätetele ja nendega seotud rakendusmeetmete, või ühenduse sätete puudumise korral toidu suhtes kohaldatavatele siseriiklikele sätetele.

2. Seni, kui täiendavaid eeskirju aktiivsete ja intelligentsete materjalide ja esemete kohta erimeetmena vastu võetud ei ole, lubatakse ja tohib kasutada kooskõlas asjaomaste ühenduse sätetega aineid, mis sisalduvad aktiivsetes materjalides ja esemetes kavatsuslikult selleks, et need erituksid toitu või toidu ümbritsevasse keskkonda, ning need ained vastavad käesoleva määruse sätetele ja selle rakendusmeetmetele.

Neid aineid käsitletakse koostisosadena direktiivi 2000/13/EÜ⁽¹⁾ artikli 6 lõike 4 punkti a tähenduses.

3. Aktiivsed materjalid ja esemed ei tohi põhjustada muutusi toidu koostises või organoleptilistes omadustes, näiteks varjata toidu riknemist, mis võib tarbijaid eksitada.

4. Intelligentsete materjalid ja esemed ei tohi toiduainete seisukorra kohta anda teavet, mis võib tarbijaid eksitada.

5. Aktiivsed ja intelligentsete materjalid ja esemed, mis on juba toiduga kokkupuutes, tuleb küllaldaselt märgistada, et tarbijal oleks võimalik määrata kindlaks söömiskõlbmatuid osi.

6. Aktiivsed ja intelligentsete materjalid ja esemed tuleb küllaldaselt märgistada, näitamaks et materjalid ja esemed on aktiivsed ja/või intelligentsete.

Artikkel 5

Materjali- ja esemerühmade suhtes kohaldatavad erimeetmed

1. I lisa loetletud materjali- ja esemerühmade ning vajaduse korral nende kombinatsioonide või nende valmistamisel kasutatavate taaskasutatavate materjalide ja esemete suhtes võib artikli 23 lõikes 2 osutatud korras vastu võtta või muuta erimeetmeid.

Kõnealused erimeetmed võivad sisaldada:

a) loetelu ainetest, mida tohib kasutada materjalide ja esemete valmistamisel;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiiv 2000/13/EÜ toidu märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 109, 6.5.2000, lk 29). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2003/89/EÜ (ELT L 308, 25.11.2003, lk 15).

b) loetelu(sid) toiduga kokkupuutuvates aktiivsetes või intelligentsetes materjalides ja esemetes sisalduvatest lubatud ainetest või aktiivsete või intelligentsete materjalide ja esemete loetelu(sid) ning vajaduse korral nende ainete ja/või materjalide ja esemete, milles need sisalduvad, kasutamise eritingimusi;

c) punktis a osutatud ainete puhtusstandardeid;

d) punktis a osutatud ainete ja/või materjalide ja esemete, milles need sisalduvad, kasutamise eritingimusi;

e) teatavate koostisosade või koostisosade rühmade toitu või toidu peale migreerumise konkreetseid piirnorme, mis peavad võtma arvesse ka muid kokkupuutumise võimalusi nende koostisosadega;

f) koostisosade toitu või toidu peale migreerumise üldpiirnorme;

g) sätteid inimeste tervise kaitseks ohtude eest, mis võivad tekkida, kui kokkupuude materjalide ja esemetega toimub suu kaudu;

h) muid artikli 3 ja kohasel juhul artikli 4 järgimiseks vajalikke eeskirju;

i) põhieeskirju punktide a–h järgimise kontrollimiseks;

j) eeskirju punktide a–h järgimise kontrollimiseks vajalike proovivõtu- ja analüüsimeetodite kohta;

k) erisätteid materjalide ja esemete jälgitavuse tagamise kohta, kaasa arvatud sätteid dokumentide säilitamise aja kohta või sätteid, milles lubatakse vajaduse korral teha artikli 17 nõuete suhtes erandeid;

l) täiendavaid eeskirju aktiivsete ja intelligentsete materjalide ja esemete märgistamise kohta;

m) eeskirju, milles nõutakse, et komisjon looks ja peaks üldsusele kättesaadavat lubatud ainete, protsesside või materjalide ja esemete ühenduse registrit (edaspidi "register");

n) konkreetseid menetluseeskirju, millega kohandatakse vajaduse korral artiklites 8–12 osutatud menetlust või muudetakse see teatavat liiki materjalide ja esemete ja/või nende valmistamisel kasutatavate protsesside lubamise tarbeks asjakohaseks, kaasa arvatud vajaduse korral menetlus, millega loataotlejale adresseeritud otsusega antakse eraldi luba aine, protsessi või materjali või eseme jaoks.

2. Materjale ja esemeid käsitlevaid kehtivaid eridirektiive muudetakse artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 6

Siseriiklikud erimeetmed

Artiklis 5 osutatud erimeetmete puudumise korral ei takista käesolev määrus liikmesriike säilitamast või vastu võtmast siseriiklikke sätteid, tingimusel et need on kooskõlas asutamislepingu sätetega.

Artikkel 7

Euroopa Toiduohutusameti roll

Rahvatervist mõjutavad sätted võetakse vastu pärast konsulteerimist Euroopa Toiduohutusametiga, edaspidi "amet".

Artikkel 8

Ainete lubamise üldised nõuded

1. Kui artikli 5 lõike 1 teise lõigu punktides a ja b osutatud ainete loetelu on vastu võetud, võivad kõik, kes taotlevad luba ainele, mida selles loetelus veel ei ole, esitada taotluse kooskõlas artikli 9 lõikega 1.

2. Luba ei anta ühelegi ainele, mille puhul ei ole asjakohaselt ja piisavalt tõendatud, et erimeetmetes sätestatud kasutustingimustel vastab lõplik materjal või ese artikli 3 ja kohasel juhul artikli 4 nõuetele.

Artikkel 9

Uuele ainele loa taotlemine

1. Artikli 8 lõikes 1 osutatud loa saamiseks kohaldatakse järgmist menetlust:

a) taotlus esitatakse liikmesriigi pädevale asutusele koos järgmisega:

i) taotleja nimi ja aadress;

ii) tehniline toimik, mis sisaldab aine ohutushindamise juhendis, mille amet peab avaldama, määratletud teavet;

iii) toimiku kokkuvõte;

b) punktis a osutatud pädev asutus:

i) kinnitab taotluse saamist taotlejale kirjalikult 14 päeva jooksul selle kättesaamisest. Kinnituses märgitakse taotluse kättesaamise kuupäev;

ii) teatab sellest viivitamata ametile

ning

iii) teeb ametile kättesaadavaks taotluse ja kogu taotleja esitatud lisateabe;

c) amet teavitab taotlusest viivitamatult teisi liikmesriike ja komisjoni ning teeb taotluse ja kogu taotleja esitatud lisateabe neile kättesaadavaks.

2. Amet avaldab taotluse ettevalmistamise ja esitamise üksikasjalikud juhised ⁽¹⁾.

Artikkel 10

Ameti arvamus

1. Amet esitab kuue kuu jooksul alates kehtiva taotluse saamisest arvamuse selle kohta, kas asjaomane aine seda sisaldava materjali või eseme kavandatud kasutamise tingimustes vastab artiklis 3 ja kohasel juhul artiklis 4 sätestatud ohutusnõuetele.

Amet võib nimetatud tähtaega pikendada kuni kuue kuu võrra. Sel juhul annab ta taotlejale, komisjonile ja liikmesriikidele selgituse viivituse põhjuse kohta.

⁽¹⁾ Seni, kui neid juhiseid avaldatud ei ole, võivad taotlejad lugeda "Toidu teaduskomitee juhised toiduainetega kokkupuutuvates materjalides kasutatavate ainete loaeelsete ohutushindamise taotluste esitamise kohta". – http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scf/out82_en.pdf.

2. Amet võib vajaduse korral nõuda taotlejalt lisaandmete esitamist ameti poolt määratud tähtaja jooksul. Kui amet nõuab täiendavat teavet, peatub lõikes 1 ettenähtud tähtaja kulgemine kuni selle teabe esitamiseni. Samuti peatub tähtaja kulgemine ajavahemikuks, mis on taotlejale lubatud suuliste või kirjalike selgituste ettevalmistamiseks.

3. Oma arvamuse ettevalmistamiseks peab amet:

a) kontrollima, kas taotleja esitatud andmed ja dokumendid on kooskõlas artikli 9 lõike 1 punktiga a, et lugeda taotlus kehtivaks, ning samuti kontrollima, kas aine vastab artiklis 3 ja kohasel juhul artiklis 4 sätestatud ohutusnõuetele;

b) teavitama taotlejat, komisjoni ja liikmesriike, kui taotlus ei ole kehtiv.

4. Kui tegemist on hinnatud aine lubamist pooldava arvamussega, peab arvamus sisaldama:

a) aine nimetust ja kirjeldust

ning

b) vajaduse korral soovitusi hinnatud aine ja/või materjali või eseme, milles seda kasutatakse, kasutamise tingimuste või piirangute kohta

ning

c) hinnangut selle kohta, kas ettepannud analüüsimeetod on kavandatavaks kontrolliks sobiv.

5. Amet edastab oma arvamuse komisjonile, liikmesriikidele ja taotlejale.

6. Amet avalikustab oma arvamuse pärast seda, kui sellest on kustutatud igasugune artikli 20 kohaselt konfidentsiaalseks tunnistatud teave.

Artikkel 11

Ühenduse luba

1. Ainele või ainetele antakse ühenduse luba erimeetme vastuvõtmise teel. Komisjon koostab vajaduse korral artiklis 5 osutatud erimeetme eelnõu, et anda luba ameti poolt hinnatud ainele või ainetele ning määratleda või muuta nende kasutamise tingimusi.

2. Erimeetme eelnõu peab arvestama ameti arvamust, ühenduse õigusaktide asjaomaseid sätteid ning muid kaalumisel oleva küsimusega seotud põhjendatud tegureid. Kui erimeetme eelnõu ei ole ameti arvamusega kooskõlas, esitab komisjon viivitamata erinevuste põhjuste selgitused. Kui komisjon ei kavatse erimeetme eelnõu koostada pärast ametilt seda pooldava arvamuse saamist, teatab ta sellest viivitamata taotlejale ja esitab selgituse.

3. Ühenduse luba lõikes 1 osutatud erimeetme kujul võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 osutatud korras.

4. Pärast vastavalt käesolevale määrusele aine kohta loa andmist peab lubatud ainet või seda sisaldavaid materjale või esemeid kasutav ettevõtja järgima kõiki selle loaga seotud tingimusi ja piiranguid.

5. Taotleja või iga ettevõtja, kes kasutab lubatud ainet või seda sisaldavat materjali või eset, peab komisjoni viivitamatult teavitama igasugusest uuest teaduslikust või tehnilisest teabest, mis võiks mõjutada lubatud aine ohutuse hindamist inimeste tervise seisukohalt. Vajaduse korral vaatab amet selle hinnangu läbi.

6. Loa andmine ei mõjuta ühegi ettevõtja üldist tsiviil- ja kriminaalvastutust lubatud aine, seda sisaldava materjali või eseme ning sellise materjali või esemega kokkupuutuva toidu eest.

Artikkel 12

Loa muutmise, peatamise ja tühistamine

1. Taotleja või iga ettevõtja, kes kasutab lubatud ainet või seda sisaldavat materjali või eset, võib artikli 9 lõikes 1 sätestatud korras taotleda olemasoleva loa muutmist.

2. Taotlusele tuleb lisada:

a) viide algsele taotlusele;

b) tehniline toimik, mis sisaldab uut teavet vastavalt artikli 9 lõikes 2 osutatud juhistele;

c) toimiku uus täielik standardvormis kokkuvõte.

3. Amet hindab omal algatusel või liikmesriigi või komisjoni taotlusel seda, kas arvamus või luba on jätkuvalt käesoleva määrusega kooskõlas, toimides vajaduse korral artiklis 10 sätestatud korras. Amet võib vajaduse korral konsulteerida taotluse esitajaga.

4. Komisjon vaatab ameti arvamuse viivitamata läbi ja valmistas ette erimeetme eelnõu.

5. Erimeetme eelnõu, millega luba muudetakse, peab täpsustama kõiki vajalikke muudatusi kasutustingimustes ja kõnealuse loaga seotud piirangutes, kui need on olemas.

6. Lõplik erimeede loa muutmise, peatamise või tühistamise kohta, võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 13

Liikmesriikide pädevad asutused

Iga liikmesriik teatab komisjonile ja ametile iga oma siseriikliku pädeva asutuse nime ja aadressi ning kontaktpunkti, mis on määratud tema territooriumil võtma vastu artiklites 9–12 osutatud loataotlusi. Komisjon avaldab käesoleva artikli kohaselt teatatud siseriiklike pädevate asutuste nimed ja aadressid ning kontaktpunktid.

Artikkel 14

Halduskorras läbivaatamine

Käesoleva määrusega ametile antud volituste alusel vastuvõetud akti või nende volituste kasutamata jätmise võib komisjon läbi vaadata omal algatusel või liikmesriigi või otseselt ja isiklikult asjaga seotud isiku taotlusel.

Selleks tuleb komisjonile esitada taotlus kahe kuu jooksul alates päevast, mil asjassepuutuv isik sai teada kõnealusest aktist või tegevusetusest.

Komisjon teeb otsuse kahe kuu jooksul, nõudes vajaduse korral ametilt oma akti tühistamist või tegevusetuse heastamist.

Artikkel 15

Märgistamine

1. Ilma et see piiraks artiklis 5 osutatud erimeetmeid, peab toiduga veel mitte kokkupuutuvatel materjalidel ja esemetel turuleviimise korral olema järgmine märgistus:

a) sõnad “toiduga kokkupuutumiseks” või konkreetset kasutusotstarvet näitav märg, nagu “kohvimasin”, “veinipude”, “supilusikas” või II lisas kujutatud eristusmärk,

ning

b) vajaduse korral ohutu ja asjakohase kasutamise erijuhised

ning

c) materjalide ja esemete turule viimise eest vastutava, ühenduses asutatud tootja, käitleja või müüja nimi või ärinimi ning kummalgi juhul aadress või registreeritud asukoht

ning

d) küllaldane märgistus või identifitseering, mis võimaldab jälgida materjali või eset artiklis 17 osutatud korras

ning

e) aktiivsete materjalide ja esemete puhul teave nende lubatud kasutusotstarbe või otstarvete kohta ning muu asjakohane teave, näiteks aktiivsest koostisosast eritunud ainete nimi ja kogus, et toidukäitlejad, kes kasutavad neid materjale ja esemeid, saaksid täita kõiki teisi asjakohaseid ühenduse sätteid või nende puudumise korral siseriiklike sätteid, mida kohaldatakse toidu, kaasa arvatud toidu märgistamise suhtes.

2. Lõike 1 punktis a osutatud teave ei ole siiski kohustuslik esemete korral, mis on oma omaduste poolest üheselt ettenähtud kokkupuutumiseks toiduga.

3. Lõikes 1 nõutav teave peab olema nähtav, selgesti loetav ja kulumiskindel.

4. Materjalide ja esemete jaemüük on keelatud, kui lõike 1 punktide a, b ja e alusel nõutav teave ei ole esitatud tarbijatele kergesti arusaadavas keeles.

5. Liikmesriik, kus materjali või eset turustatakse, võib oma territooriumil asutamislepingus sätestatud eeskirjade kohaselt ette näha kõnealuste märgistamisandmete esitamise ühes või mitmes ühenduse ametlike keelte hulgast valitud keeles.

6. Lõiked 4 ja 5 ei takista märgistamisandmete esitamist mitmes keeles.

7. Jaemüügis peab lõikega 1 nõutav teave olema:

a) materjalidel ja esemetel või nende pakendil

või

b) materjalidele ja esemetele või nende pakendite kinnitatud etikettidel

või

c) materjalide ja esemete vahetus läheduses oleval ostjatele selgelt nähtaval sildil; lõike 1 punktis c nimetatud juhul saab viimati nimetatud võimalust kasutada siiski ainult siis, kui neid üksikasju või nendele osutatavat etiketti ei saa nimetatud materjalidele ja esemetele kas tootmisel või turustamisel kinnitada tehnilistel põhjustel.

8. Turustamise muudes etappides kui jaemüügis peab lõikega 1 nõutav teave olema:

a) saatedokumentides

või

b) etikettidel või pakenditel

või

c) materjalidel ja esemetel.

9. Lõike 1 punktides a, b ja e ettenähtud teave piirdub materjalide ja esemetega, mis vastavad:

a) artiklis 3 ja kohasel juhul artiklis 4 esitatud nõuetele

ning

b) artiklis 5 osutatud erimeetmetele või nende puudumise korral mis tahes siseriiklikule sättele, mida nende materjalide ja esemete suhtes kohaldatakse.

Artikkel 16

Vastavusdeklaratsioon

1. Artiklis 5 osutatud erimeetmetes nähakse ette, et nende poolt hõlmatud materjalidele ja esemetele tuleb lisada kirjalik deklaratsioon, mis tõendab, et need vastavad nende suhtes kohaldatavatele eeskirjadele.

Selleks peavad olema kättesaadavad asjakohased dokumendid. Need dokumendid tuleb nõudmise korral esitada pädevatele asutustele.

2. Erimeetmete puudumise korral ei takista käesolev määrus liikmesriike säilitamast või vastu võtmast siseriiklikke sätteid materjalide ja esemete vastavusdeklaratsioonide kohta.

Artikkel 17

Jälgitavus

1. Materjalide ja esemete jälgitavust tuleb tagada igas etapis, et hõlbustada nende kontrollimist, defektsete esemete tagasikutsust, tarbijate teavitamist ning vastutuse määramist.

2. Võttes asjakohaselt arvesse jälgitavusnõude tehnilist tähtsust, peavad ettevõtjatel olema olema süsteemid ja menetlused, mis võimaldavad tuvastada ettevõtteid, millest ja millistele on materjale ja esemeid ning vajaduse korral käesoleva määruse ja selle rakendusmeetmetega hõlmatud, kõnealuste materjalide ja esemete valmistamisel kasutatud aineid ja saadusi tarnitud. See teave tuleb nõudmise korral esitada pädevatele asutustele.

3. Materjalid ja esemed, mis viiakse turule ühenduses, peavad olema tuvastatavad asjakohase süsteemi abil, mis hõlbustab nende jälgitavust märgistuse või asjaomase dokumentatsiooni või teabe kaudu.

Artikkel 18

Ohutusmeetmed

1. Kui liikmesriigil on uue teabe või olemasoleva teabe ümberhindamise tõttu piisavalt alust järeldada, et hoolimata kooskõlast asjaomaste erimeetmetega on materjali või eseme kasutamine ohtlik inimeste tervisele, võib ta kõnealuste sätete kohaldamise oma territooriumil ajutiselt peatada või seda ajutiselt piirata.

Ta teatab sellest viivitamata teistele liikmesriikidele ja komisjonile ning põhjendab kohaldamise peatamist või piiramist.

2. Komisjon kontrollib niipea kui võimalik ja vajaduse korral pärast ametilt arvamuse saamist artikli 23 lõikes 1 nimetatud komitees liikmesriigi käesoleva artikli lõikes 1 osutatud põhjendusi ning esitab seejärel viivitamata oma arvamuse ja võtab asjakohased meetmed.

3. Kui komisjon leiab, et asjaomaseid erimeetmeid on lõikes 1 nimetatud raskuste lahendamiseks ja inimeste tervise kaitse tagamiseks vaja muuta, võetakse need muudatused vastu artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras.

4. Lõikes 1 osutatud liikmesriik võib kohaldamise peatamise või piiramise jõusse jätta kuni lõikes 3 osutatud muudatused on vastu võetud või komisjon on nende muudatuste vastuvõtmisest keeldunud.

Artikkel 19

Avalikkuse juurdepääs

1. Loataotlused, taotlejatelt saadav lisateave ja ameti arvamused, välja arvatud konfidentsiaalne teave, tehakse vastavalt määruse (EÜ) nr 178/2002 artiklitele 38, 39 ja 41 avalikkusele kättesaadavaks.

2. Liikmesriigid käsitlevad käesoleva määruse alusel vastuvõetud dokumentidele juurdepääsu taotlusi kooskõlas määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikliga 5.

Artikkel 20

Konfidentsiaalsus

1. Taotleja võib osutada, missugust artikli 9 lõike 1, artikli 10 lõike 2 ja artikli 12 lõike 2 kohaselt esitatud teavet tuleks käsitleda konfidentsiaalsena, kuna selle avaldamine võib oluliselt kahjustada tema konkurentsivõimet. Sellisel juhul tuleb esitada kontrollitav põhjendus.

2. Konfidentsiaalseks ei loeta järgmist teavet:

- a) taotleja nimi ja aadress ning aine keemiline nimetus;
- b) teave, mis on otseselt seotud aine ohutushindamisega;
- c) analüüsimeetod või -meetodid.

3. Komisjon otsustab pärast nõupidamist taotlejaga, millist teavet tuleb käsitleda konfidentsiaalsena, ning teatab taotlejale ja ametile oma otsusest.

4. Amet esitab taotluse korral komisjonile ja liikmesriikidele kogu oma valduses oleva teabe.

5. Komisjon, amet ja liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada käesoleva määruse alusel saadud teabe vajalik konfidentsiaalsus, välja arvatud teave, mis tuleb avalikustada inimeste tervise kaitsmise huvides, kui asjaolud seda nõuavad.

6. Kui taotleja võtab või on võtnud taotluse tagasi, säilitavad amet, komisjon ja liikmesriigid neile esitatud ärilise ja tööstusteabe konfidentsiaalsuse, kaasa arvatud teaduslik ja arendusalane teave ning teave, mille konfidentsiaalsuse osas komisjon ja taotleja on eriarvamustel.

Artikkel 21

Olemasoleva teabe vahetamine

Artikli 9 lõike 1, artikli 10 lõike 2 ning artikli 12 lõike 2 alusel esitatud taotlustes sisalduvat teavet võib kasutada teise taotluse esitaja kasuks tingimusel, et amet on seisukohal, et asjaomane aine on sama, mille kohta esitati ka algne taotlus, samuti selle puhtusaste ja lisandid, ning et teine taotleja on algse taotluse esitajaga sellise teabe kasutamises kokku leppinud.

Artikkel 22

I ja II lisa muudatused

I ja II lisa muudatused võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 23

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 58 lõike 1 kohaselt moodustatud alaline toiduahela ja loomatervis- hoiu komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse nõukogu otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatud.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 24

Kontrollimeetmed

1. Liikmesriigid teevad ametlikke kontrolle käesoleva määruse täitmise tagamiseks kooskõlas toidu ja sööda ametlikku kontrollimist käsitlevate ühenduse õigusaktide asjaomaste sätetega.

2. Vajaduse korral ja komisjoni taotlusel aitab amet koostada proovide võtmise ja analüüside tegemise tehnilisi juhendeid, et hõlbustada kooskõlastatud lähenemist lõike 1 rakendamisel.

3. Toiduga kokkupuutumiseks ettenähtud materjalide ja esemete ühenduse referentlabor ning määruse (EÜ) nr 882/2004 sätete kohaselt loodud siseriiklikud referentlaborid abistavad liikmesriike lõike 1 rakendamisel, aidates saavutada kõrge kvaliteediga ja ühtseid analüüsitulemusi.

Artikkel 25

Sanktsioonid

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad sanktsioonide kohta käesoleva määruse sätete rikkumiste eest ja võtavad kõik meetmed tagamaks nende eeskirjade rakendamist. Ettenähtud sanktsioonid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad neist sätetest komisjonile hiljemalt 13. maiks 2005 ja annavad viivitamata teada nende edaspidistest muudatustest.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 27. oktoober 2004

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BORRELL FONTELLES

Artikkel 26

Kehtetuks tunnistamised

Direktiivid 80/590/EMÜ ja 89/109/EMÜ tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid tuleb lugeda III lisas esitatud vastustabeli kohaselt.

Artikkel 27

Üleminekukord

Materjale ja esemeid, mis on õiguspäraselt turule viidud enne 3. detsembrist 2004, tohib turustada varude lõppemiseni.

Artikkel 28

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artiklit 17 kohaldatakse alates 27. oktoobrist 2006.

Nõukogu nimel
eesistuja
A. NICOLAI

I LISA

Materjali- ja esemerühmade loetelu, mida erimeetmed võivad hõlmata

1. Aktiivsed ja intelligentsed materjalid ja esemed
 2. Liimid
 3. Keraamika
 4. Kork
 5. Kummid
 6. Klaas
 7. Ioonivahetusvaigud
 8. Metallid ja sulamid
 9. Paber ja papp
 10. Plastid
 11. Trükivärvid
 12. Regeneeritud tselluloos
 13. Silikoonid
 14. Tekstiilid
 15. Lakid ja pindmaterjalid
 16. Vahad
 17. Puit
-

II LISA

Eristusmärk

—

III LISA

Vastavustabel

Direktiiv 89/109/EMÜ	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
—	Artikkel 2
Artikkel 2	Artikkel 3
—	Artikkel 4
Artikkel 3	Artikkel 5
—	Artikkel 7
—	Artikkel 8
—	Artikkel 9
—	Artikkel 10
—	Artikkel 11
—	Artikkel 12
—	Artikkel 13
—	Artikkel 14
Artikkel 4	—
Artikkel 6	Artikkel 15
—	Artikkel 16
—	Artikkel 17
Artikkel 5	Artikkel 18
Artikkel 7	Artikkel 6
—	Artikkel 19
—	Artikkel 20
—	Artikkel 21
—	Artikkel 22
Artikkel 8	—
Artikkel 9	Artikkel 23
—	Artikkel 24
—	Artikkel 25
Artikkel 10	Artikkel 26
—	Artikkel 27
Artikkel 11	—
Artikkel 12	—
Artikkel 13	Artikkel 28
I lisa	I lisa
II lisa	—
III lisa	III lisa
Direktiiv 80/590/EMÜ	Käesolev määrus
Lisa	II lisa

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2004/101/EÜ,

27. oktoober 2004,

millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, millega loodi ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem, võttes arvesse Kyoto protokollil projektimehhanisme

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

olles konsulteerinud regioonide komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiivi 2003/87/EÜ ⁽³⁾ luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem (edaspidi "ühenduse süsteem"), et vähendada säästlikult ja majanduslikult tõhusalt kasvuhoonegaaside heitkoguseid, tunnistades, et pikemas perspektiivis tuleb globaalseid kasvuhoonegaaside heitkoguseid vähendada ligikaudu 70 % võrreldes 1990. aasta tasemega. Direktiivi eesmärk on aidata kaasa sellele, et ühendus ja liikmesriigid täidaksid oma kohustusi kasvuhoonegaaside inimtekkeliste heitkoguste vähendamisel vastavalt Kyoto protokollile, mis kiideti heaks nõukogu 25. aprilli 2002. aasta otsusega 2002/358/EÜ, mis käsitleb Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni Kyoto protokollil heakskiitmist Euroopa Ühenduse nimel ja sellega võetavate kohustuste ühist täitmist ⁽⁴⁾.

(2) Direktiivis 2003/87/EÜ märgitakse, et projektipõhistest mehhanismidest tuleneva krediidsüsteemi kasutusele võtmine 2005. aasta kohustuste täitmisel aitab soodsamalt saavutada ülemaailmsete kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist ning see nähakse ette Kyoto projektipõhiste mehhanismide, sealhulgas ühise rakendamise ja puhta arengu mehhanismi sidumisega ühenduse süsteemiga.

(3) Kyoto projektipõhiste mehhanismide sidumine ühenduse süsteemiga, seejuures kaitstes ühenduse keskkonna terviklikkust, annab võimaluse heitkoguste ühikute kasutamiseks, mis on tekkinud Kyoto protokollil artiklite 6 ja 12 kohaste projektitegevuste kaudu, et täita direktiivi 2003/87/EÜ artikli 12 lõike 3 kohaseid liikmesriikide kohustusi. Selle tulemusel tekivad ühenduse süsteemis uued odavad nõuete täitmise võimalused, mille tulemusena vähenevad üldised Kyoto protokollil täitmiskulud, seejuures parandades ühenduse kasvuhoonegaaside heitkoguste saastekvootide turu likviidsust. Soodustades nõudlust ühise rakendamise krediidi järele, investeerivad ühenduse äriühingud keskkonnaohutute tehnoloogiate ja oskusteabe arendamisse ja edasiandmisesse. Samuti soodustatakse nõudlust puhta arengu mehhanismi krediidi järele ning sellega aidatakse saavutada säästva arengu eesmäärke nendes arengumaades, kus viiakse läbi puhta arengu mehhanismi projekte.

(4) Lisaks Kyoto projektipõhiste mehhanismide kasutamisele ühenduse ja liikmesriikide poolt ning väljaspool ühenduse süsteemi asuvate äriühingute ja eraisikute poolt, peavad need mehhanismid olema seotud ühenduse süsteemiga nii, et oleks tagatud kooskõla Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni (edaspidi "ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioon") ja Kyoto protokolliga ning nende alusel vastu võetud hilisemate otsustega, samuti direktiivis 2003/87/EÜ sätestatud ühenduse süsteemi eesmärkide ja struktuuriga.

⁽¹⁾ ELT C 80, 30.3.2004, lk 61.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 20. aprilli 2004. aasta arvamused (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 13. septembri 2004. aasta otsus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ ELT L 275, 25.10.2003, lk 32.

⁽⁴⁾ EÜT L 130, 15.5.2002, lk 1.

(5) Liikmesriigid võivad käitajatel lubada kasutada ühenduse süsteemis tõendatud heitkoguste vähendamise ühikuid (THV) alates 2005. aastast ja heitkoguste vähendamise ühikuid (HVÜ) alates 2008. aastast. Alates 2008. aastast võidakse käitajatel lubada THVsid ja HVÜsid kasutada igale

käitisele eraldatud protsendimäärani, mis täpsustatakse iga liikmesriigi siseriiklikus saastekvootide eraldamise kavas. Kasutamine toimub ühe saastekvoodi väljastamise ja viivitamatu tagastamise teel, vahetades selle ühe THV või HVÜ vastu. Saastekvoot, mis on väljastatud vahetamiseks THV või HVÜ vastu, vastab kõnealusele THVle või HVÜle.

(6) Komisjoni määrus registrite standarditud ja turvatud süsteemi kohta, mis tuleb vastu võtta direktiivi 2003/87/EÜ artikli 19 lõike 3 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta otsuse nr 280/2004/EÜ ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootide järelevalvesüsteemi ja Kyoto protokolliga rakendamise kohta⁽¹⁾ artikli 6 lõike 1 kohaselt, sätestab asjakohased protsessid ja menetlused THVi kasutamise registrite süsteemi kohta ajavahemikuks 2005–2007 ja järgnevatiks ajavahemikeks ning HVÜ kohta ajavahemikuks 2008–2012 ja järgnevatiks ajavahemikeks.

(7) Iga liikmesriik otsustab projektitegevustest tulenevate THVde ja HVÜde kasutamise piirangute üle, võttes nõuetekohaselt arvesse Kyoto protokolliga ja Marrakeshi lepingute asjakohaseid sätteid, et täita neis kehtestatud nõudeid, mille kohaselt kõnealuste mehhanismide kasutamine peab täiendama siseriiklikke meetmeid. Seega moodustavad siseriiklikud meetmed olulise osa tehtavatest jõupingutustest.

(8) Vastavalt ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioonile ja Kyoto protokollile ja nende alusel vastu võetud hilisematele otsustele hoiduvad liikmesriigid THVde ja HVÜde kasutamisest tuumarajatistega seotud projektitegevuste puhul, täitmaks Kyoto protokolliga artikli 3 lõike 1 ja otsuse 2002/358/EÜ alusel võetud kohustusi.

(9) ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokolliga alusel vastu võetud otsustes 15/CP.7 ja 19/CP.7 rõhutatatakse, et keskkonna terviklikkus saavutatakse muuhulgas kõnealuste mehhanismide kohta käivate kindlate reeglite ja juhustega, maa kasutamise, maakasutuse muutumise ja metsandusega seotud projektitegevuse kohta käivate kindlate ja tõhusate põhimõtete ning arvestades mittepüsivuse, täiendavuse, lekete ja ebakindluse küsimusi ning sotsiaalmajanduslikke ja keskkonnamõjusid, sealhulgas metsastamise ja metsa uuendamise seotud projektitegevuste mõju bioloogilisele mitmekesisusele ja ökosüsteemidele. Komisjon peaks direktiivi 2003/87/EÜ läbivaatamisel 2006. aastal kaaluma tehnilisi sätteid, mis on seotud

krediidi ajutise iseloomuga ja 1 % piirangutega maa kasutamise, maakasutuse muutumise ja metsandusega seotud projektitegevuse puhul, mis on sätestatud otsusega 17/CP.7, ning samuti sätteid, mis on seotud potentsiaalse ohu hindamisega geneetiliselt muundatud organismide kasutuselevõtmise ja potentsiaalsete sissetungivate võõrliikide tekkimisega metsastamise ja metsa uuendamise seotud projektitegevuste tulemusel, et lubada käitajatel kasutada THVsid ja HVÜsid, mis tulenevad maa kasutamise, maakasutuse muutumise ja metsandusega seotud projektitegevusest ühenduse süsteemis alates 2008. aastast, vastavalt ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokolliga alusel vastu võetud otsustele.

(10) Topeltarvestuse vältimiseks ei tohiks THVsid ja HVÜsid anda välja sellise ühenduses ettevõetud projektitegevuste tulemusena, mille tagajärjel saavutatakse samuti direktiiviga 2003/87/EÜ hõlmatud käitisest pärinevate heitkoguste vähendamine või piiramine, väljaarvatud kui liikmesriigi registris tunnistatakse kehtetuks sama arv THVdest või HVÜdest pärinevaid saastekvoote.

(11) Kooskõlas asjaomaste ühinemislepingutega tuleb liiduga ühinevate riikide projektitegevuste aluste loomisel võtta arvesse *acquis communautaire*'i.

(12) Iga liikmesriik, kes lubab projektitegevuses osaleda eraetevõtetel või avalik-õiguslikel asutustel, jääb vastutavaks oma ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioonist ja Kyoto protokollist tulenevate kohustuste täitmise eest ning peab seetõttu tagama, et selline osalemine oleks kooskõlas ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokolliga alusel vastu võetud asjaomaste juhiste, meetmete ja menetlustega.

(13) ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni, Kyoto protokolliga ja nende rakendamiseks vastu võetava hilisema otsuse kohaselt peavad komisjon ja liikmesriigid toetama arengumaade ning üleminekujärgus majandusega riikide suutlikkuse suurendamist, et aidata neil säästva arengu strateegiaid toetades täielikult kasutada ühist rakendamist ja puhta arengu mehhanismi. Komisjon peaks selleks tehtud jõupingutused läbi vaatama ja nende kohta aruande koostama.

(14) Kriteeriumid ja juhised, mis on asjakohased kaalumisel, kas hüdroenergia tootmisega seotud projektitegevustel on negatiivset keskkonnamõju või sotsiaalset mõju, on määratletud Maailma Tammide Komisjoni 2000. aasta novembri aruandes "Tammid ja areng – otsusetegemise uus raamistik" OECD ja Maailmapanga poolt.

⁽¹⁾ ELT L 49, 19.2.2004, lk 1.

(15) Kuna osalemine ühises rakendamises ja puhta arengu mehhanismi projektitegevuses on vabatahtlik, tuleks kooskõlas ülemaailmse säästva arengu tippkohtumise rakenduskava punktiga 17 tõhustada korporatiivset keskkonnaalast ja sotsiaalselt vastutust ja aruandlust. Seetõttu tuleks julgustada äriühinguid täiustama sotsiaalse ja keskkonnaalase tegevuse tulemuslikkust neis ühise rakendamise ja puhta arengu mehhanismi tegevustes, milles nad osalevad.

(16) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivile 2003/4/EÜ keskkonnateabe avaliku juurdepääsu kohta ⁽¹⁾ peab üldsusele kättesaadavaks tegema teabe projektitegevustest, milles liikmesriik osaleb või volitab osalema eraettevõtte või avalik-õigusliku asutuse.

(17) Komisjon võib mainida oma heitkoguste saastekvootidega kauplemise ja projektitegevustest saadud krediitide kasutamise aruannetes mõju elektriturule.

(18) Pärast Kyoto protokolli jõustumist peab komisjon uurima, kas on võimalik sõlmida lepinguid Kyoto protokolli B lisas loetletud riikidega, kes veel ei ole protokolli ratifitseerinud, et tunnustataks saastekvootide ühenduse süsteemi ja muude kohustuslike kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise süsteemide vahel, piirates neis riikides käibelolevaid absoluutseid heitkoguseid.

(19) Kuna liikmesriigid ei saa üksinda täielikult täita kavandatavate meetmete eesmärki, milleks on Kyoto projektipõhiste mehhanismide ja ühenduse süsteemi sidumine, mistõttu käesoleva direktiivi ulatust ja mõju arvestades oleks eesmärkide saavutamist parem tagada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud eesmärgi saavutamiseks.

(20) Seetõttu tuleks direktiivi 2003/87/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

⁽¹⁾ ELT L 41, 14.2.2003, lk 26.

Artikkel 1

Direktiivi 2003/87/EÜ muudatused

Käesolevaga muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ järgnevalt.

1. Artiklile 3 lisatakse järgmised punktid:

“k) *I lisa osapool* – Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni (ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni) I lisas nimetatud osapool, kes on ratifitseerinud Kyoto protokolli vastavalt Kyoto protokolli artikli 1 lõikele 7;

l) *projektitegevus* – I lisas toodud ühe või mitme osapool poolt heakskiidetud projektikohane tegevus Kyoto protokolli artiklite 6 või 12 ja ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli põhjal vastu võetud otsuste alusel;

m) *heitkoguste vähendamise ühik või HVÜ* – ühik, mis on välja antud Kyoto protokolli artikli 6 ja ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli põhjal vastu võetud otsuste alusel;

n) *tõendatud heitkoguste vähendamise ühik või THV* – ühik, mis on välja antud Kyoto protokolli artikli 12 ja ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli põhjal vastu võetud otsuste alusel.”

2. Artikli 11 järele lisatakse järgmised artiklid:

“Artikkel 11a

Projektitegevustest saadud THVde ja HVÜde kasutamine ühenduse süsteemis

1. Lõike 3 kohaselt võib liikmesriik lubada käitajatel ühenduse süsteemis kasutada projektitegevusest saadud THVsid ja HVÜsid igal artikli 11 lõikes 2 osutatud perioodil igale käitajale eraldatud saastekvoodi protsendimäära piires, mis täpsustatakse iga liikmesriigi siseriiklikus saastekvootide eraldamise kavas. See toimub liikmesriigi poolt ühe saastekvoodi väljaandmise ja viivitamatu tagastamise kaudu, vahetades selle käitaja valduses tema liikmesriigi riiklikus registris oleva ühe THV või HVÜ vastu.

2. Lõike 3 kohaselt võib liikmesriik artikli 11 lõikes 1 osutatud ajavahemikul lubada käitajatel kasutada ühenduse süsteemis projektitegevustest saadud THVsid. See toimub liikmesriigi poolt ühe saastekvoodi väljaandmise ja viivitamatu tagastamise teel, vahetades selle ühe THV vastu. Liikmesriigid tunnistavad kehtetuks THVd, mis on käitajate poolt artikli 11 lõikes 1 viidatud ajavahemikul ära kasutanud.

3. Kõiki THVsid ja HVÜsid, mis on välja antud ja mida võib kasutada ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokollile ning nende põhjal vastu võetud hilisemate otsuste kohaselt, võib ühenduse süsteemis kasutada:

a) kuid erandina, tunnustades, et vastavalt ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioonile ja Kyoto protokollile ning nende alusel vastu võetud hilisematele otsustele peavad liikmesriigid hoiduma tuumarajatistega seotud projektitegevuste puhul THVde ja HVÜde kasutamisest, et täita Kyoto protokollile artikli 3 lõike 1 ja otsuse 2002/358/EÜ alusel võetud kohustusi, peavad käitajad hoiduma asjaomaste rajatistega seotud projektitegevuse puhul THVde ja HVÜde kasutamisest ühenduse süsteemis artikli 11 lõikes 1 osutatud ajavahemikul ning artikli 11 lõikes 2 osutatud viieaastasel ajavahemikul;

ja

b) välja arvatud maa kasutamise, maakasutuse muutumise ja metsandusega seotud THVd ja HVÜd.

Artikkel 11b

Projektitegevused

1. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid tagamaks, et projektitegevuste alused, nagu on määratletud ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokollile alusel vastu võetud hilisemates otsustes, mida Euroopa Liiduga ühinemislepingu allkirjutanud riigid kohustuvad järgima, vastaksid täielikult *acquis communautaire*’ile, kaasa arvatud selles ühinemislepingus sätestatud ajutised erandid.

2. Projektitegevust läbiviivad liikmesriigid peavad tagama, välja arvatud lõigetes 3 ja 4 sätestatud juhul, et THVsid või HVÜsid ei antaks välja käesoleva direktiiviga hõlmatud käitistest pärinevate kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks või piiramiseks.

3. Kuni 31. detsembrini 2012 võib ühise rakendamise ja puhta arengu mehhanismi projektitegevuste puhul, mis otsestelt vähendavad või piiravad kõnealuse direktiiviga hõlmatud käitiste heitkoguseid, anda TVÜsid ja SHVsid välja vaid juhul, kui asjaomase käitise käitaja tunnistab kehtetuks võrdse arvu saastekvootide.

4. Kuni 31. detsembrini 2012 võib ühise rakendamise ja puhta arengu mehhanismi projektitegevuste puhul, mis kaudselt vähendavad või piiravad kõnealuse direktiiviga hõlmatud käitiste heitkoguseid, anda TVÜsid ja SHVsid välja vaid juhul, kui liikmesriigi riiklikus registris tunnistatakse kehtetuks võrdne arv THVdest või HVÜdest tulenevaid saastekvootide.

5. Liikmesriik, kes volitab eraettevõtteid või avalik-õiguslikke asutusi projektitegevustes osalema, jääb vastutavaks oma ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokollile kohaste kohustuste täitmise eest ning peab tagama, et selline osalemine oleks kooskõlas asjaomaste juhiste, meetmete ja menetlustega, mis on vastu võetud ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokollile alusel.

6. Hüdroenergia tootmisega seotud projektitegevuste puhul, mille tootmisvõimsus ületab 20 MW, tagavad liikmesriigid selliseid projektitegevusi heaks kiites, et kõnealuste projektitegevuste arendamisel järgitakse asjaomaseid rahvusvahelisi kriteeriumeid ja juhiseid, sealhulgas Maailma Tammide Komisjoni 2000. aasta novembri aruandes "Tammid ja areng – otsusetegemise uus raamistik" sisalduvaid juhiseid.

7. Lõigete 3 ja 4 rakendamissätted, eriti need, mis on seotud topeltarvestuse vältimisega, ning sätted, mis on vajalikud lõike 5 rakendamiseks, mille kohaselt asukohariik järgib projektitegevuste ühise rakendamise mehhanismi nõudeid, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikele 2."

3. Artikkel 17 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 17

Teabele juurdepääs

Direktiivi 2003/4/EÜ kohaselt teeb pädev asutus üldsusele kättesaadavaks tema valduses olevad saastekvootide eraldamise otsused, teabe projektitegevuste kohta, milles liikmesriik osaleb või volitab osalema eraettevõtet või avalik-õiguslikku asutust, ning kasvuhoonegaaside heitmeloo kohaselt nõutavad heitkoguseid käsitlevad aruanded."

4. Artiklile 18 lisatakse järgmine lõik:

“Elkõige tagavad liikmesriigid kooskõlastatuse Kyoto protokollis artikli 6 lõike 1 punkti a kohaselt määratud projektitegevuste heakskiitmise keskuse ning Kyoto protokollis artikli 12 rakendamiseks määratud riikliku asutuse vahel, mis on määratud ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokollis alusel tehtud hilisemate otsustega.”

5. Artikli 19 lõikele 3 lisatakse järgmine lause:

“Kõnealune määrus sisaldab samuti sätteid ühenduse süsteemis SHVde ja HVÜde kasutamise ning identifitseerimise ja asjaomase kasutamistasandi järelevalve kohta.”

6. Artiklit 21 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 teine lause asendatakse järgmisega:

“Aruandes pööratakse erilist tähelepanu saastekvootide eraldamise korrale, ühenduse süsteemis THVde ja HVÜde kasutamisele, registrite pidamisele, järelevalve ja aruandluse suuniste kohaldamisele, tõendamisele, käesoleva direktiivi täitmisega seotud küsimustele ning kvootide võimalikule maksumenetlusele.”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

“3. Komisjon korraldab liikmesriikide pädevate asutuste vahel teabevahetuse, milles käsitletakse kvootide väljaandmise, ühenduse süsteemis THVde ja HVÜde kasutamise, registrite pidamise, järelevalve, aruandluse, tõendamise ja käesoleva direktiivi järgimisega seotud küsimustega kaasnevat arengut.”

7. Artikli 21 järele lisatakse järgmine artikkel:

“Artikkel 21a

Suutlikkuse suurendamisega seotud tegevuse toetamine

ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni, Kyoto protokollis ja nende rakendamiseks hiljem vastuvõetud otsuste kohaselt peavad komisjon ja liikmesriigid püüdma toetada arengumaade ning üleminekujärgus majandusega riikide suutlikkuse suurendamist, et aidata neil ühist rakendamist ja puhta arengu mehhanismi täielikult ära kasutada, toetades nende säästva arengu strateegiat, ning hõlbustada ettevõtete kohustuste täitmist ühise rakendamise ja puhta arengu mehhanismi projektide väljaarendamisel ja rakendamisel.”

8. Artiklit 30 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punkt d asendatakse järgmisega:

“d) projektitegevustest saadava krediidi kasutamist, sealhulgas ühenduse süsteemis THVde ja HVÜde lubatud kasutamise ühtlustamise vajadust;”

b) lõikele 2 lisatakse järgmised punktid:

“l) projektimehhanismide mõju asukohariikides, eriti nende mõju arengueesmärkidele, sealjuures, kas ühise rakendamise ja puhta arengu mehhanismide raames on loodud suuri hüdroenergia tootmisega seotud projektitegevusi, mille tootmisvõimsus ületab 500 MW ning millel on negatiivne keskkonnanalaan või sotsiaalne mõju, on heaks kiidetud ning mis tahes sellistest hüdroenergia tootmisega seotud projektitegevustest ühenduse süsteemis saadavate THVde või HVÜde edasist kasutamist;

m) arengumaade ning üleminekujärgus majandusega riikide suutlikkuse suurendamise toetamist;

n) meetmeid ja menetlusi liikmesriikidele siseriiklike projektitegevuste heakskiitmiseks ning saastekvootide väljaandmiseks seoses heitkoguste vähendamise või piiramistega, mis tulenevad sellistest tegevustest alates 2008. aastast;

o) tehnilisi sätteid, mis on seotud krediitide ajutise isoleerimuga ja 1 % piirangutega maa kasutamise, maa kasutuse muutumise ja metsandusega seotud projektitegevuse puhul, mis on sätestatud otsusega 17/CP.7, ning sätteid, mis on seotud potentsiaalsete ohu hindamisega geneetiliselt muundatud organismide kasutuselevõtmise ja potentsiaalsete sissetungivate võõrliikide tekkimisega metsastamise ja metsa uuendamise seotud projektitegevuste tulemusel, et lubada käitajatel kasutada THVsid ja HVÜsid, mis tulenevad maa kasutamise, maakasutuse muutumise ja metsandusega seotud projektitegevusest ühenduse süsteemis alates 2008. aastast, vastavalt ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokollis alusel vastu võetud otsustele.”;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

“3. Enne iga artikli 11 lõikes 2 osutatud ajavahe-
mikku peab iga liikmesriik oma siseriiklikus saastekvoo-
tide eraldamise kavas avaldama kasutamiseks kavanda-
tavate THVde ja HVÜde koguse ning igale käitisele
eraldatava protsendimäära, mille piires käitajatel on
ühenduse süsteemis osutatud perioodil lubatud THVsid
või HVÜsid kasutada. Kasutatavate THVde ja HVÜde
üldkogus peab olema kooskõlas asjakohaste Kyoto pro-
tokolli ja ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või
nende põhjal vastu võetud otsuste täiendavate
kohustustega.

Liikmesriik peab vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõu-
kogu 11. veebruari 2004. aasta otsuse nr 280/2004/EÜ
ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootide järelevalve-
süsteemi ja Kyoto protokollide rakendamise kohta (*) arti-
kile 3 komisjoni iga kahe aasta järel teavitama millises
ulatuses on siseriiklik meede tegelikult riigi tasandil teh-
tud jõupingutuste oluline osa, samuti millises ulatuses
siseriiklik meede projekteerimise tegelikult täiendab
ning milline on nendevaheline suhe vastavalt Kyoto pro-
tokolli ja selle alusel vastu võetud otsuste asjakohastele
sätetele. Komisjon esitab vastavasisulise aruande kõnea-
luse otsuse artikli 5 alusel. Kõnealust aruannet silmas
pidades teeb komisjon vajadusel õigustloovaid või muid
ettepanekuid täiendussätete vastuvõtmiseks liikmesriigi
poolt, tagamaks et kõnealused mehhanismid täiendak-
sid siseriiklikke jõupingutusi ühenduse piires.

(*) ELT L 49, 19.2.2004, lk 1.”

9. Lisale III lisatakse järgmine punkt:

“12. Kavas täpsustatakse THVde ja HVÜde maksimumkogus,
mida käitajad võivad ühenduse süsteemis kasutada, igale
käitisele eraldatud saastekvootide protsendimäärana.
Kõnealune protsendimäär on kooskõlas liikmesriigi

Kyoto protokollide ja ÜRO kliimamuutuste raamkonvent-
siooni või Kyoto protokollide põhjal vastu võetud otsuste
kohaste täiendavate kohustustega.”

Artikkel 2

Rakendamine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgmiseks vaja-
likud õigus- ja haldusnormid 2005. aasta 13. novembriks.
Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nen-
desse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise kor-
ral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi
näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiivi
reguleerimisalas nende poolt vastuvõetava siseriikliku õigusnormi
teksti. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise
päeval.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 27. oktoober 2004

Euroopa Parlamendi nimel
president

J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja

A. NICOLAI